॥ ३१ ॥ सीतार्थमिति कथितमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तस्याः सीतायाः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ समयं प्रतिज्ञां ॥ ३९ ॥ ४० ॥ संप्लवतां सम्यक्प्लवतां प्रभुरहमितिशेषः ॥ ४१ ॥ तस्य रामस्य ॥ तेन रामसाहाय्यस्य कर्तव्यत्वेन तुभ्यं समीपं तव समीपं प्रस्थापितोदूतइतिशेषः ॥ दूतप्रेषणं विना प्रथममेव युद्धस्याधर्मत्वा

रावणस्यसमीपंचगृहीत्वामामुपागमन॥दृष्ट्वासंभाषितश्चाहंरावणेनदुरात्मना॥३२॥पृष्टश्चलंकागमनंराक्षसानांचतंवधं॥तत्सर्वंच
रणेतत्रसीतार्थमुपजल्पितं॥ ३३ ॥ तस्यास्तुदर्शनाकांक्षीप्राप्तस्त्वद्भवनंविभो॥ मारुतस्यौरसःपुत्रोवानरोहनुमानहं॥३४ रामदूतं
चमांविद्धिसुग्रीवसचिवंकपिं॥ सोहंदौत्येनरामस्यत्वत्सकाशमिहागतः॥ ३५ ॥शृणुचापिसमादेशंयदहंप्रब्रवीमिते॥ राक्षसेशह
रीशस्त्वांवाक्यमाहसमाहितं॥ ३६ ॥ सुग्रीवश्चमहाभागसत्वांकौशलमब्रवीत्॥धर्मार्थकामसहितंहितंपथ्यमुवाचह ॥ ३७॥ वस
तोऋष्यमूकेमेपर्वतेविपुलद्रुमे॥ राघवोरणविक्रांतोमित्रत्वंसमुपागतः॥ ३८ ॥तेनमेकथितंराजन्भार्यामेरक्षसाहृता॥ तत्रसाहा
य्यहेतोर्मेसमयंकर्तुमर्हसि॥ ३९ ॥ वालिनाहृतराज्येनसुग्रीवेणसहप्रभुः॥ चक्रेग्निसाक्षिकंसख्यंराघवःसहलक्ष्मणः॥ ४० ॥तेन
वालिनमाहत्यशरेणैकेनसंयुगे॥ वानराणांमहाराजःकृतःसंप्लवतांप्रभुः॥ १४१ तस्यसाहाय्यमस्माभिःकार्यंसर्वात्मनात्विह ॥ तेन
प्रस्थापितस्तुभ्यंसमीपमिहधर्मतः॥ ४२ ॥ क्षिप्रमानीयतांसीतादीयतांराघवस्यच॥ यावन्नहरयोवीराविधमंतिबलंतव॥४३॥वा
नराणांप्रभावोयंनकेनविदितःपुरा॥ देवतानांसकाशंचयेगच्छंतिनिमंत्रिताः॥ ४४ ॥इतिवानरराजस्त्वामाहेत्यभिहितोमया॥ मा
मैक्षतततोरुष्टश्चक्षुषाप्रदहन्निव॥ ४५ ॥

दितिभावः ॥ ४२ ॥ सीतादानाभावे बाधकमाह ॥ यावदिति ॥ ४३ ॥ वानराणामिति ॥ एवंच लंकानाशने वानराअसमर्थान इतिमंतव्यमितिभावः ॥ राघवाणामितिपाठे मनुष्योऽसमर्थइति नमंतव्यमितिभावः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥